

[Axel Sørensen.]

rende pengeloven er gjort færdige. Så meget værre, at de sager, der er tilbage, hver for sig er af omfattende art. Da det måske inden så længe vil være nyttigt at foretage en ny pengeopgørelse, må man forlange, at tidligere krav nu gøres færdige. Det samme gælder de sager, som sorterer under revisionsudvalget. Jeg ville ønske, at finansministeren kunne give oplysning om, hvormange sager der endnu er uafgjort, henholdsvis sager efter pengeloven og sager, der henhører under revisionsudvalget for tyske betalinger. Iøvrigt kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Karl M. Andersen: Også jeg kan på min gruppes vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Lynnerup Nielsen: Efter ministerens fremsættelsestale og de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, ser det ud til, at en forlængelse af forældelsesfristen fra 5 til 10 år for visse skattekrav er nødvendig. Egentlig burde vel alle efterbetalingssager, såvel de, der fremkommer på grundlag af den ekstraordinære formueopgørelse af 22. juli 1945, som de, der henhører under revisionsudvalget for tyske betalinger, være afsluttet. Der er jo nu hengået 7 år, og det må da siges at være meget lang tid at have sådanne sager løbende. Jeg forstår imidlertid, at der er opstået en helt ny situation ved, at Højesteret har underkendt fortolkninger, som revisionsudvalget har lagt til grund ved bedømmelsen af en række sager, der allerede er afgjort, og at andre sager må forventes at komme til, så jeg er klar over, at der vil gå en rum tid endnu, før sagerne kan bringes til endelig afslutning. Mit parti kan derfor give tilslutning til dette forslag om forlængelse, idet vi håber, at det indenfor den frist, der her er tale om, vil være muligt at nå til afslutning af de resterende sager tillige med de sager, som eventuelt måtte genopstå, efter at Højesteret har underkendt en del af de allerede afgjorte sager.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg takker de ærede ordførere, som har givet lovforslaget en velvillig modtagelse.

Jeg er desværre ikke i stand til på stående fod at sige, hvor mange uafgjorte sager der findes dels vedrørende lovforslagets område, dels vedrørende revisionsudvalgets. Disse oplysninger kan naturligvis fremskaffes til dem, der måtte ønske det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om en ekstraordinær statsgrundskyld [af Oluf Pedersen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5975; fremsættelsen findes i tidenden sp. 4154).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Det er jo et meget løst udkast, det ærede medlem har forelagt. Jeg skal kun fremhæve nogle få eksempler på dette.

Der siges i § 3, at provenuet af denne afgift skal bruges til nedsættelse af told og forbrugsskatter. Der står intet om, hvad det er for toldsatser, og hvad det er for forbrugsafgifter, man vil nedsætte. Jeg vil tro, at de folk, der skal betale denne eventuelle nye grundskyld, gerne vil have sikkerhed for, at provenuet også bliver anvendt efter sit formål, og at de gerne vil vide, hvad det er for noget, deres penge skal bruges til, så jeg kan ikke tænke mig, at det høje ting tør tage ansvaret for at viderebehandle dette forslag, før man får lejlighed til at drøfte de forslag af konkret art om nedsættelse af told og forbrugsskatter, som det er retsforbundets hensigt at stille. Så meget om provenuets anvendelse.

Hvad iøvrigt angår selve forslaget, skal jeg kun gøre nogle få bemærkninger.

Det hedder i § 2, at ved fremtidig vurdering til grundskyld vil grundværdien være at ansætte uden hensyntagen til den i henhold til denne lov pålignede grundskyld.

Det er jo en principielt meget vigtig ændring, at ved fremtidige vurderinger skal der ikke tages hensyn til denne nye grundskyld, som man anslår til ca. 80 mill. kr., hvilket, hvis jeg husker ret, svarer til omtrent 40 pct. af den i øjeblikket eksisterende stats- og kommunale grundskyld. Det vil altså sige, at man skal forøge de bestående grundskatter med rundt regnet 40 pct., uden at der skal tages hensyn til denne forøgelse ved fremtidige vurderinger. Nu er jo netop spørgsmålet om vurderinger og vurderingsprincipperne et af hovedproblemerne i den siddende grundskyldskommission, og det vil derfor selvfølgelig være utænkeligt, at vi her i dette høje ting i huj og hast gennemfører en principielt meget vigtig afgørelse af dette